

عنوان مقاله:

بررسی امکان پوشش بذر چغندر قند با استفاده از پلیمر سنتز شده داخلی

محل انتشار:

سیزدهمین همایش علوم زراعت و اصلاح نباتات ایران و سومین همایش علوم و تکنولوژی بذر ایران (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 5

نویسندگان:

فرحناز حمدی هولاسو - کارشناس ارشد موسسه تحقیقات چغندر قند- کرج

سعید صادق زاده حمایتی - استادیار موسسه تحقیقات چغندر قند- کرج

داریوش فتح اله طالقانی - دانشیار موسسه تحقیقات چغندر قند- کرج

خلاصه مقاله:

این تحقیق با هدف تعیین تأثیر پلیمر سنتز شده داخلی روی خصوصیات جوانه زنی بذر چغندر قند (رقم زرقان) در آزمایشگاه و گلخانه مؤسسه تحقیقات چغندر قند کرج طی سال های 90-1389 انجام شد. آزمایش در قالب طرح بلوک های کامل تصادفی در چهار تکرار با استفاده از نه تیمار بذلخت (شاهد)، بذر پوششدار با پلیمر خارجی و هفت سطح پلیمر داخلی (بین 0/5 تا 3/5 گرم به ازای هر یکصد گرم بذر) اجرا شد. نتایج عدم اختلاف معنی دار بین تیمارهای مورد آزمایش از نظر میزان جوانه زنی بذر، درصد جوانه های غیرطبیعی در آزمایشگاه و ویگور بذر در گلخانه را نشان داد. بیشترین وزن خشک ریشه چه در تیمار پلیمر داخلی (0/5 گرم در 100 گرم بذر) (4/306 گرم) همراه با بذلخت (3/741 گرم) و بیشترین وزن خشک ساقه چه (2/463 - 1/584 گرم) مربوط به تیمارهای بذر لخت، پلیمر خارجی و پلیمر داخلی با نسبت های 0/5-1/0 گرم در 100 گرم بذر اختصاص داشت. مطالعه روند زوال بذر صرف نظر از لخت و یا پوشش پلیمری بذر، پس از گذشت 141 روز از فرآوری بذر، میزان جوانه زنی و درصد جوانه های غیرطبیعی به نحو معنی دار به ترتیب کاهش و افزایش یافت. تأثیر گذشت زمان بر ویگور بذر نیز در سطح احتمال یک درصد اختلاف معنی داری نشان دادند و بیشترین ویگور (79/33-81/36 درصد) به تیمار پلیمر داخلی به میزان 1/0-1/5 گرم به ازای 100 گرم بذر، اختصاص داشت. در نهایت، تیمار پلیمر داخلی به میزان 1/0-1/5 گرم به ازای 100 گرم بذر، به واسطه تأثیر معنی دار و مثبت بر ویگور بذر، جهت کاربرد در فرآوری بذر چغندر قند توصیه شد.

کلمات کلیدی:

پلیمر، پوشش بذر، چغندر قند، زوال بذر، میزان جوانه زنی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/312558>

